

**PRODIKA PRILIKOM JUBILEJA „100 LJET SKUPNO SHODIŠĆE
GRADIŠĆANSKIH HRVATOV U CELJE – 26.08.2023.,18.30
Mons. dr. Egidije Ivan Živković, željezanski biskup**

Dragi oci biskupi, svećenici, dijakoni, redovnici, redovnice i bogoslovi!
Poštovani časni gosti i zastupnici iz politike i društvenoga žitka!
Moji dragi sunarodnjaci, Hrvati i Hrvatice iz Gradišća, Ugarske i Slovačke kot i iz naše stare domovine Hrvatske, Bosne i Hercegovine!
Dragi hodočasnici i poštovatelji Marije Celjanske!

Povijest veli, da su Gradišćanski Hrvati vrijeda po naselenju u našem panonskom kraju hodočastili k Majki Božjoj Celjanskoj. Ljetos je sto ljet, da mi Hrvati iz Austrije, Ugarske i Slovačke skupno hodočastimo simo u Celje a 50 ljet, da Putujuća Celjanska Marija pohodi naše fare. Prvi hodočasnici išli su piše u Celje. Do danas mnogi idu piše u Celje. Drugi dojdu s vlakom, busom, autom, biciklom, motorom, traktorom. U evandjelju čuli smo, da je i Marija išla piše u pohod Elizabeti.

Ča je važno za hodočasnike-pišake na putu u Celje? Mislím na troje:

Prvo – potribne su **dobre i čvrste cipele**, ke odgovaraju našoj nogi ali i suhom, mokrom, fuckom, kamenitom tlu i putu.

Dobre i čvrste cipele su dibok simbol-znak za naš životni i vjerski put, ki isto nije uvijek ravan i lagak, nego koč grbav, mučan i težak. Ta put pozna doline i višine. Na njem idemo koč polako, koč hitro, a koč se vličemo ili stojimo i ne znamo dalje. **Kako** su nam važne dobre i čvrste cipele na naši noga i za naš put, da dojdemo na cilj našega putovanja.

Dobre i čvrste cipele su obitelj, vjera i kršćanske vridnosti – na ovom temelju stoji naše društvo, naša Crikva i naš skupni društveni život.

Nije danas ravno ov temelj našega žitka u pogibeli da se umalovažuje, ugrožava i raspada? Ali tim i zničimo naše društvo i naš skupni život.

Drugo – potreban je i takozvani **ruksak** ili po hrvatsku: **ramenac**.

Pišaki stavu si u ruksak samo ono najpotriebnije i najvažnije za put, da ne bude pretežak i da ne nosu nepotribna dugovanja.

Ruksak-ramenac je dibok simbol-znak za naš životni i vjerski put.

Koliko potriebnoga a još već nepotriebnoga dugovanja nosimo-vlačemo u našem žitku sa sobom? Naš moderni način i stil života nam toliko nepotribno namećuje i nas opterećuje, da ono bitno i važno za život ne vidimo i zgubimo. Postali smo robi modernoga žitka čije geslo glasi: sve više, sve hitrije, sve lipše i bolje. U toj trki i borbi za uspješan i srićan žitak zgubimo našu ljudskost, vid na bližnjega i zajedništvo.

Ruksak-ramenac spominja nas na skroman stil života, kade je mjesta i za bližnjega, osebujno za siromaha i nevoljnoga, ali i za zajedništvo.

U ruksaku donesli smo k Mariji Celjanskoj naše radosti i žalosti, naše suze, boli i betege, naše uspjehe i padanja, našu dobru volju i slabost.

Treto – potriebna je i **palica**.

Hodočasnike-pišake vidi se s palicom u ruki. Celjanska hodočasnička palica ima križ načelu. Papa Benedikt XVI. ulazio je 2007. ljeta s njom u ovu prekrasnu baziliku i je ovde molio pred milosnim oltarom.

Celjanska palica je dibok simbol-znak za naš život i za našu vjeru.

Palica je za hodočasnika-pišaka važan pomoćnik i oslonac na putu, kada se umori i utrudni, kada postane nesiguran i se ruši, da se more držati i nasloniti. Zahvalni i srićni smo, kada imamo palicu, na ku se u žitku moremo osloniti i ka nas kot takozvana „treća noga“ drži.

Celjanska palica ima križ načelu – ovo nas kršćane spominja na cilj našega hodočašćenja i putovanja, koga nam Marija ovde u Celju kaže kada na milosnom kipu pokaže prstom na nje sina Jezušu Kristušu.

Vjera, Božja rič, euharistija, molitva, sakramenti – to je za nas ljude-vjernike palica, pomoćnik i oslonac u našem žitku. **Nismo** danas u pogibeli da ovu palicu zanemarimo, sve manje upotribimo i pustimo?

Nije čudno ako onda u žitku počnemo bluditi i se ljuljati, ako zgubimo orijentaciju i smisao života! Dajmo ovu palicu vjere našoj doci i mladini opet u ruke a ne samo pineze, handije i najnovija tehnička sredstva! **Ča** nam sve ovo hasni ako zgubimo vjeru, ufanje, ljubav i zajedništvo?

Palicom su se hodočasniki-pišaki u starom času branili od pogibeli i napasti. Pogibeli i napasti našega modernoga vrimena nisu manji od onih u prošlosti. Velika pogibel za nas je sekularizam, fundamentalizam, populizam, uživanje i konzumizam, vjerska mlačnost a za naš hrv. narod asimilacija, zgubljanje jezika, narodne svisti i zajedništva. Ravno Celjanska Marija i ovo shodišće povezuje naš narod u 3 država, da se ne zgubi, da gaji i predaje vjeru, jezik i kulturu doci i mladini. Svim, ki ovomu doprinesu u naši familija, općina i fara, društvi, školsstvu, politici i medija velim ovde pred Celjanskom Marijom HVALA i BOG PLATI – prosim Vas, da u tom ne popustimo i suradjujemo! Naš narod neće opstati samo lipimi govori, obećanji i subvencijami nego potrebnici su ljudi, ki ljubu svoj narod i gaju svoju vjeru, jezik i kulturu.

Moju prodiku za ov jubilej završavam jačući novu himnu Mariji Celjanskoj od našega pastoralnoga asistenta Ive Šeparovića, komu na kompoziciji čestitam i hvalim! Ova jačka je naša skupna prošnja i molitva, ku stavim Majki Celjanskoj na srce i nju prosim za nje zagovor i pomoć u dođući sto ljeti, da bi naš narod i nadalje opstao i druge obogaćivao na ovom panonskom prostoru i bio mali ali čvrst most i posrednik mira i pomirenja u srcu Europe.